

Vážení rodiče,

níže naleznete moje stanovisko a podrobnou argumentaci k otázce účasti dítěte na pouze části našeho tábora.

Praxe, kdy dítě jede pouze na část tábora, se v posledních několika letech rozmohla. Z jedné části je podle mého názoru zapříčiněna snahou rodičů udělat dětem prázdniny co "nejnabitější", z druhé je na vině. řekl bych, náš přístup v minulých letech. Ve snaze mít v „chudých“ letech (dětí bylo relativně málo) na táboře co nejvíce dětí za každou cenu, poněkud jsme rozvolnili dříve jasně platné pravidlo, že tábor se jezdí prostě na tři týdny. Bohužel mám za to, že někteří začali na tento přístup "hřešit" a měli za to, že nepojede-li dítě na celý tábor, mnoho se nestane. Jak fatální důsledky má tento trend, jsme poznali loni, kdy na poslední týden tábora, který má být vyvrcholením veškerého předešlého snažení dětí i vedoucích, zůstalo z cca třiceti účastníků slabých dvacet.

Proto jsem dospěl k rozhodnutí, že je třeba tento trend zastavit.

Říkám tedy předem a jasně, byť jsem k tomuto rozhodnutí sám šel zvolna a nerad:

Tábor je třítýdenní, přihláška platí od prvního do posledního dne tábora.

Přesto.

Je samozřejmé, že přivést dítě v pondělí nebo v neděli namísto sobotního odjezdu, je možné. Je možné (i když to - teď mluvím z vlastní zkušenosti - pro dítě rozhodně není dobré), odvézt dítě poslední pátek. Je možné vzít z naší strany na zřetel, že jedná-li se pro dítě o *neopakovatelnou a jedinečnou* příležitost, jejíž termín není ve Vaší moci změnit (účast na mistrovství světa...), tábor může v takových případech ustoupit. Pokud se jedná o to, že "on/a jede pak na týden k babičce", není-li babička na smrt nemocná a nebydlí-li v zemi, se kterou má ČR vízový styk, nepřijde mi nemožné návštěvu odložit.

Berte, prosím, na vědomí toto; stejně jako byste těžko "na Kanáry" odlétali s jedním dítětem v jeden a s druhým dítětem v jiný den, stejně nesamozřejmé je jedno dítě vozit na tábor na první týden a druhé na druhý (a ideálně si ještě to první odvézt...).

Ještě jednu výjimku zde zmíním. Osvědčilo se dát šestiletým sedmiletým možnost "zkusit si" tábor na týden a přidat za rok další týden. Po první třídě na jeden, po druhé na dva, po třetí třídě už ale na tři týdny.

V následující pasáži ještě několik argumentů z pohledu vedení a organizace tábora:

1) Tábor má nějakou strukturu a průběh. Přijde-li dítě o poslední týden, vyvrcholení, ke kterému hra a družinová činnost celou dobu špěla, se nedočká. Přijde-li o týden první, nezúčastní se části tábora,

kdy se děti integrují do skupin, tvoří se partnerství ve stanech apod. Přijde-li o prostřední, asi není třeba říkat, že zážitek z tábora je nanicovatý.

2) Tato struktura je léty (a bavíme se v rádech desetiletí) odzkoušená. A je dobrá. O tom svědčí zážitky a vzpomínky tuctů dětí, které tábory Záře prošly, a koneckonců vzpomínky a zážitky naše vlastní. Je svým způsobem jedinečná. Může se zdát, že třítydenní tábor je skutečně v našem tisíciletí přežitek. V tomto případě zdání klame.

3) Organizace tábora není jednoduchá. Je třeba vytvořit funkční a konkurenceschopné družiny, dát aktivitám nějaký směr, vývoj atd. Toto není možné ve chvíli, kdy co dva dny přijede nové dítě a jiné odjede.

4) Podobně bod čtvrtý. O děti se stará několik mladistvých a dospělých, část z nich s nimi tráví čas velmi intenzivně. Každé dítě, o které je třeba se starat nestandardně (zabalit mu namísto přípravy táboráku, nechat ho v chalupě a čekat s ním na rodiče, když ostatní jdou na výlet), přiděluje všem obrovské množství práce. Energie a nadšení těchto lidí nejsou bezbřehé. Je škoda jejich síly plýtvat na předávání dětí rodičům, když by místo toho mohli motivovat a vést děti na hře v lese.

5) Řečeno na rovinu, je otrava každý večer řešit, kdy kdo kam zítra nebo pozítří odjíždí a přijíždí. Je to nejen nepraktické, ale velmi demotivující. Nejsme chudinky a víme, že co děláme, děláme dobře, a dělat to chceme. Je však velký rozdíl dělat to pro někoho, kdo zítra odjede na Šumavu a pro někoho, kdo poslední den tábora bude litovat, že tábor končí.

6) Není pravda, že pokud je dítě na táboře alespoň chvíli, je to srovnatelně cenné s celým pobytem. Není to srovnatelně cenné ani pro dítě, natož pro nás. Zůstane-li na poslední týden větší polovina dětí, získá člověk snadno pocit, že velkou část příprav i velkou část energie v průběhu investoval nadarmo. Pro mě osobně (zejm. po zážitku z loňska) není tak velký rozdíl, když dítě na táboře nebude vůbec a když na něm bude týden. Bohužel.

7) Jsem optimista a doufám, že pokud se tímto nepopulárním pravidlem podaří zvrátit nepříznivý trend, byť to třeba část dětí letos "odskáče", budou se napříště vedoucí, děti i rodiče na srazu před tábořem těšit na tři týdny, které dávají smysl tak, jak jsou.

Apeluji na vás proto s prosbou. Je-li jakákoli možnost přehodit si dovolené, babičky, lázně, domluvit se s druhou stranou rodiny, oželeť víkend na kolech atd. ve prospěch třítydenní účasti dítěte na zářecím táboře, udělejte to. Poděkuji Vám nejen já.

S pozdravem

Michal Macek, HV oddílu Záře